

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Ordførers Tale anderledes, og den ærede Ordfører vil vist heller ikke benægte, at Finansministeren sikkert, hvis Lovforslaget var vedtaget, vilde være nødt til at gøre Brug af denne Adgang til Forhøjelse. Det maa dog vist siges at være forudsat, og det synes jeg ikke, det ærede Medlem skal afsvække ved at omtale som tvivlsomt, hvad hele Forslaget i Virkeligheden gaar ud paa.

Det ærede Medlem troede, at der vilde blive sat lige saa mange Arbejder i Gang som hidtil. Samtidig har det ærede Medlem udtalt, at det var Hovedpunktet i Forslaget, at der vilde finde en dybtgaaende Skattelettelse Sted for Kommunerne. Det er dog vist baade at blæse og have Mel i Munden paa een Gang. Lettelser af Skatte-tryk kan selvfølgelig kun ske derigennem, at Kommunerne, ved at lade Motorafgiften overtage hele Vedligeholdelsesarbejdet, sparer deres egne hidtidige Udgifter, men med dette Beløb vil da selvfølgelig Vejarbejderne i saa Tilfælde formindskes.

Det ærede Medlem omtalte en Henvendelse fra De samvirkende Sogneraadsforeninger i Danmark, der findes som Bilag til Betænkningen over Motorafgiftsloven af 28. April 1931. Jeg kender særdeles vel denne Henvendelse, og jeg kan ikke se andet end, at den blev fuldt ud imødekommet ved de Ændringer, der den Gang blev foretaget. Man gør deri opmærksom paa, at det kan være nødvendigt at opnaa Sikkerhed for, at der af det Beløb, hvormed Motorafgiften overstiger 30 Mill. Kr., reserveres et passende Beløb til Dækning af den Vejudbygningen følgende forøgede Udgiftsbyrde, og man henstiller derfor til Udvalget, at det gennemføres, at det ifølge Lovforslaget fikserede Vedligeholdelsesbeløb af Motorafgifterne undergives automatisk Stigning i Forhold til den samlede Motorafgifts Stigning. Det vil være det høje Landsting bekendt, at ikke alene forhøjede man de 30 Mill. Kr. til 33, hvorved man stillede yderligere 3 Mill. Kr. til Raadighed for Kommunerne, men man tog netop denne automatiske Stigning i Betragtning derved, at man fremtidig kun lod Ministeren disponere over $\frac{4}{9}$ af, hvad der indkommer ud over 33 Mill. Kr., saaledes at der altsaa — forudsat, at de tilsvarende $\frac{4}{9}$ til Kommunerne skulde gaa ind i de særlige Vejarbejder — derved blev $\frac{1}{9}$ til Dækning af Kommunernes automatisk stigende Udgifter.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at vel var han indforstaaet med, at Opret-

telsen af den Vejfond, som han har foreslaaet, var rigtig, men indenfor rimelige Grænser. Ja, men det var nu det ærede Medlem selv, der, som jeg gjorde opmærksom paa, i 1930 forøgede den særlige Vejfond, hvorover Ministeren raader uden Fordelingsregler overfor Amter og Kommuner, netop forøgede denne i en saadan Grad, at man kan sige, at den blev mangedoblet.

I øvrigt har det ærede Medlem ikke gjort nogen Indvending imod min Fremstilling, og det ærede Medlem erkender, at Venstre nu har ment at ville foretage en Frontforandring i sit Forhold til de særlige Vejarbejder og Centraladministrationens Indflydelse herpaa. Jeg synes, det havde været rigtigere, om det ærede Medlem ved sin Forelæggelse havde givet Udtryk herfor i Stedet for at give Udtryk for, at saaledes havde Venstre altid ment, og det var kun under Tryk af en Tvangssituation, at Venstre havde indtaget en anden Stilling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stensballe): Den højtærede Minister kredser stadig om selve Vejfonden, men jeg maa dog gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at deroverfor har jeg ikke sat stort ind. Det, jeg har sat ind overfor, baade i Foraaret og nu — det vil vi komme til i Udvalget —, er i væsentlig Grad den Administration, der finder Sted af de to Trediedele af de Midler, der er stillet til Raadighed.

Der er vel blevet vist Imødekommenhed overfor Sogneraadsforeningernes Andragende, men kun i nogen Grad, og jeg kan ikke erkende, at det skete i tilstrækkelig Grad. Det hele var jo, som den højtærede Minister ved, et Hastværksarbejde; der var kun nogle faa Dage til Sagens Behandling her i Tinget. Desuagtet gik den højtærede Minister ind paa at vise denne Imødekommenhed. Det takkede jeg ham for den Gang, og denne Tak vil jeg gentage i Dag; men jeg mener fremdeles — og det mener man indenfor mit Parti —, at det ikke er tilstrækkeligt.

Den højtærede Minister hævdede, at naar der staar i Forslaget, at Benzinafgiften kan forhøjes indtil 10 Ø., er Finansministeren forpligtet til at gøre det. Nej, det staar ikke i Lovforslaget, og det staar endnu mindre i mine Udtalelser ved Forelæggelsen. Jeg sagde udtrykkeligt ved Forelæggelsen:

„Det vil altsaa ses, at det er lagt i Finansministerens Haand indenfor visse Grænser, hvor hurtigt Inddækning af